

ἀπ' τὰ βάθη τῆς ψυχῆς

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΙ ΥΜΝΟΙ

Γιὰ τοὺς μαθητὲς
τῆς 4ης Βαθμίδας
τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κατήχησης
(Α', Β' καὶ Γ' Σειρᾶς)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τῶν Χριστουγέννων

Ῥοδὴ α΄. Ἦχος α΄

20. Χριστὸς γεννᾶται· δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν· ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς· ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί· ὅτι δεδόξασται.

Ῥοδὴ ζ΄

21. Οἱ Παῖδες εὐσεβεία συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογός, ἐστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥοδὴ θ΄

22. Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ σπήλαιον· θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

20. Ὁ Χριστὸς γεννιέται. Δοξάστε τον! Ὁ Χριστὸς ἔρχεται ἀπ' τὸν οὐρανό. Σπεῦστε νά τον συναντήσετε! Ὁ Χριστὸς κατέβηκε στή γῆ. Σεῖς ὑψοθεῖτε στόν οὐρανό! Ψάλλετε στόν Κύριο ὅλα τά πλάσματα τῆς γῆς, διότι ὁ Θεός, μέ τή γέννηση τοῦ Ἰησοῦ, δοξάσθηκε.

21. Οἱ Τρεῖς ἅγιοι Παῖδες, ἐπειδὴ εἶχαν ἀναγραφῆ μέ κάθε εὐσέβεια, καί περιφρόνησαν τό ἀσεβές πρόσταγμα τοῦ Ναβουχοδονόσορα, δέν φοβήθηκαν τήν ἀπειλή, ὅτι θά τούς ριξουν στό ἀναμμένο καμίνι. Γιαυτό κι ὅταν βρέθηκαν στή μέση τῆς φωτιᾶς, στέκονταν ὄρθιοι καί ἔψελναν: Ὁ Θεός τῶν Πατέρων μας, ἃς εἶσαι εὐλογημένος!

22. Ἄγνωστο μυστήριο βλέπω καί παράδοξο! τὸ Σπήλαιο νά γίνεται οὐρανός! Ἡ Παρθένος, θρόνος τῶν Χερουβίμ! Ἡ φάτνη, τόπος, ὅπου ἀκούμπησε καί ξάπλωσε Αὐτός πού δέν τόν χωράει κανένας τόπος, δηλαδή ὁ Χριστὸς πού εἶναι Θεός μας, τόν Ὅποιο ἀνυμνολογοῦμε καί ὑπερυψοῦμε.